

MINĄŁ ROK PRACY Z SYSTEMEM PROLIB W BIBLIOTECE PEDAGOGICZNEJ W SIEDLCACH

Hanna Krasuska-Terka, Małgorzata Percińska, Biblioteka Pedagogiczna im. Heleny Radlińskiej w Siedlcach

Pod koniec 2002 roku dla sześciu bibliotek pedagogicznych województwa mazowieckiego tj. Warszawy, Siedlec, Ostrołęki, Płocka, Radomia i Ciechanowa organ prowadzący - Samorząd Województwa Mazowieckiego - zakupił nowy system komputerowy PROLIB. Jest to system modułowy, który umożliwia m.in. opracowywanie różnego typu zbiorów, obsługę wypożyczalni oraz magazynu.

Od 1994 roku Biblioteka Pedagogiczna w Siedlcach opracowywała swoje zbiory w systemie MAK, w którym utworzono ok. 14.500 rekordów wydawnictw zwartych oraz ok. 3.000 rekordów zbiorów audiowizualnych. Bazę wydawnictw zwartych poddano konwersji, a od marca 2003 roku rozpoczęto pracę w nowym systemie.

Na początku 2003 roku w Bibliotece Pedagogicznej w Warszawie rozpoczęły się spotkania zespołu złożonego z pracowników Wydziałów Gromadzenia i Opracowywania Zbiorów sześciu bibliotek mazowieckich, które wprowadziły system PROLIB. Zespół ten ma za zadanie takie przygotowanie własnych baz, aby możliwe było importowanie opisów bibliograficznych między placówkami oraz twórcza praca nad ewentualnym rozszerzaniem SJHP BN o hasła z dziedziny pedagogiki i zgłaszanie ich do oceny przez Bibliotekę Narodową. Na spotkaniach zespołu dzielimy się doświadczeniami z wdrażania nowego systemu, przyjmujemy wspólne rozwiązania napotykanych problemów, szukamy wspólnych dróg wiodących do szybkiego i sprawnego przejścia na nowy system możliwie wszystkich działów naszych bibliotek.

Rok 2003 był dla nas, pracowników Wydziału Gromadzenia i Opracowywania Zbiorów, trudny ze względu na ciągłe uczenie się systemu i jednoczesne wykonywanie wszystkich dotychczasowych prac. Na bieżąco opracowywano nowe nabytki, dokonywano retrokonwersji i jednocześnie sprawdzano opisy bibliograficzne, które zostały poddane konwersji. Wprowadzenie zmian wymagało wielu przemyśleń, rozmów, ustaleń. Sprawdziliśmy całą bazę poddaną konwersji, uporządkowaliśmy słownik osób pod względem zgodności z NUKAT, słownik instytucji; rozpoczęliśmy uzupełnianie słownika haseł przedmiotowych o hasła nieużywane. Po roku pracy możemy powiedzieć, że poznaliśmy różne możliwości systemu PROLIB i potrafimy korzystać z niektórych modułów, ale nadal szukamy skutecznego sposobu na szybkie wprowadzenie całego księgozbioru do bazy. Naszym celem jest udostępnić pełną informację o zasobach biblioteki w OPAC-u, rozpocząć pracę w module "Wypożyczalnia", a następnie w module "Bibliografia". Jesteśmy pewni, że skorzystają na tym przede wszystkim użytkownicy naszej biblioteki. Już teraz mamy sygnały od nich potwierdzające słuszność wybranej przez nas drogi. Czytelnicy są zadowoleni, że mogą przeszukiwać nasze zbiory na swoich domowych komputerach, niestety tylko ich część (ok. 1/3 zbiorów). Wielkim źródłem opisów starszych wydawnictw, z którego korzystamy jest baza Biblioteki Narodowej. Często zaglądamy do KaRo i coraz częściej do baz pokrewnych mazowieckich bibliotek pedagogicznych. Aby nasze zamierzenie powiodło się wyznaczaliśmy sobie kolejne etapy.

1. Zbiory stare, najczęściej wypożyczane przez czytelników, już teraz są wybierane i otrzymują pełen opis bibliograficzny z hasłami przedmiotowymi i UKD włącznie.
2. System nada automatycznie wszystkie numery inwentarzowe dla dokumentów, które istniały do tej pory tylko w katalogu kartkowym. Wydrukowane zostaną dla nich kody kreskowe.
3. Numery inwentarzowe zostaną uzupełnione o opis bibliograficzny zaimportowany z Biblioteki Narodowej lub sporządzony w I stopniu szczegółowości np. z księgi inwentarzowej, aby jak najszybciej udostępnić czytelnikom informację (nawet szczątkową).
4. Opisy w I stopniu szczegółowości zostaną poprawione i uzupełnione o wszystkie niezbędne elementy takie, jakie mają nowe książki.

Pracownicy odpowiedzialni za opracowanie wydawnictw zwartych starają się, aby informacja o zbiorach on-line była dostępna jak najwcześniej. Pomagają nam w tym inni pracownicy biblioteki, zwłaszcza Wydziału Udostępniania Zbiorów, którzy przejęli drukowanie kart katalogowych i kodów kreskowych, przez co umożliwili częstsze niż do tej pory sięganie po starsze zbiory. Wspólna odpowiedzialność, gotowość

pomocy pozwala nam wierzyć, że wkrótce będziemy mogli pochwalić się niemałym osiągnięciem, a może nawet sukcesem.

Chciałybyśmy dowiedzieć się jak inne biblioteki radzą sobie z retrokonwersją swoich zbiorów, jakimi metodami pracują, jak wprowadzają kolejne moduły, jakie napotykają trudności i jak sobie z nimi radzą? Będziemy wdzięczne za wszystkie opinie i z chęcią podzielimy się naszą wiedzą.